

De Saamwerker

Orgaan van de bond
van Christelijke
Gereformeerde
Mannenverenigingen
in Nederland

74ste jaargang
november 2017

4

PAGINA	IN DIT NUMMER:
2	Van de voorzitter
3	Meditatie Op. 3:11b
6	Bijbelstudie Psalm 51
9	Bijbelstudie Charis bij Paulus
12	Nieuws uit Veenendaal
13	Historische dag
16	Beknpte Gereformeerde Dogmatiek
18	Vragen staat vrij
20	Boekbespreking
21	Het genadeverbond
22	Foto's bondsdag
24	Overzicht mannenthemadagen

Colofon

**Uitgave van de Bond van Christelijke
Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland**

Internet: www.mannenbond-cgk.nl

Verschijnt 4x per jaar

Volgende uitgave D.V. medio februari

Commissie van redactie

A. Kok, Veenendaal

ds. C.J. Droger, Vlaardingen

Redactieadres

A. Kok

Regentesselaan 66

3905 GX Veenendaal

telefoon: 0318-529646

akok@kliksafe.nl

Secretariaat

A. Kok

Regentesselaan 66

3905 GX Veenendaal

telefoon 0318-529646

e-mail: administratie@mannenbond-cgk.nl
(voor boekrecensies, ledenadministratie
e.d.)

Abonnement

Leden € 12,50 per jaar

Niet-leden € 17,50 per jaar

Losse nummers € 2,50 per exemplaar

Postgiro NL231INGB0000992401 t.n.v.

Bond van Chr. Geref. M.V. te Zeist

© Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag
worden openbaar gemaakt of vervoelvoudigd, opgeslagen
in een geautomatiseerd gegevensbestand of uitgezonden,
hetzij elektronisch, mechanisch door middel van fotokopie,
microfilm, opname of op welke wijze dan ook, zonder voor-
afgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op
het auteursrecht.

Van de voorzitter

Wat waren we als bestuur van de mannenbond verblijd, toen de besturen van de mannenbonden aan wie we hadden voorgesteld om in 2017 een gezamenlijke bondsdag te houden, alle drie daartoe van harte bereid waren. Heel wat voorbereidingen moesten voor die dag getroffen worden en in een heel goede sfeer is dat verlopen. En toen brak zaterdag 28 oktober 2017 aan. Hoe zou de gezamenlijke herdenking van 500 jaar Reformatie gestalte krijgen? Nu de dag intussen achter ons ligt, kunnen we zeggen dat we een rijk gezegende dag hebben mogen beleven. Ongeveer 850 broeders en zusters waren aanwezig in de Oude Kerk van Putten en via een live uitzending luisterden en keken ook anderen mee. Boeiend en leerzaam waren de referaten van prof. dr. A. de Reuver en dr. P.C. Hoek. Treffend was de brief die onze secretaris had geconcipieerd om aan onze koning op te sturen. En wat klonk de massale samenzang! De ontvangst, de maaltijd, de verzorging, alles was even goed geregeld. We mogen er met grote dankbaarheid op terugzien. Er ging ook een getuigenis van deze dag uit. In een verscheurd kerkelijk leven bleek het mogelijk om als vier mannenbonden de Reformatie te gedenken. Dat geeft te midden van allerlei kerkelijke zorgen en zorgwekkende ontwikkelingen moed en vertrouwen voor de toekomst. Gods werk gaat door, ook in onze tijd. Laten we het ook in de toekomst in alles van de HEERE verwachten!

Een liefdevolle groet, broeders!

Ds. C.J. Droger

Heilzaam conservatisme

Houd dat u hebt, opdat niemand uw kroon neemt (Op. 3:11b)

Aanstaande dinsdag is het precies 500 jaar geleden dat professor Maarten Luther 95 stellingen liet aanbrengen op de deur van de Slotkapel in zijn woonplaats Wittenberg. In die Latijnse spreken stelde hij de door hem verfoeide handel in aflaten in zijn kerk aan de orde. Hij wilde op deze manier een theologisch debat uitlokken over deze in zijn ogen kwalijke zaak, maar het liep heel anders. Achteraf is 31 oktober 1517 het begin worden van een beweging in het kerkelijke en maatschappelijke leven van Europa, die zijn weerga niet kent en die doorgaat tot op vandaag.

Als mensen die zich van harte verbonden weten met deze reformatorische traditie, mogen we vandaag in gezamenlijkheid gedenken wat de HEERE in de kerk van de Reformatie heeft gegeven. Kort samengevat komt het erop neer dat het Woord van God in de kerk van de Reformatie centraal kwam te staan en weer voluit en in de volkstaal verkondigd werd. Christus als het centrum van de Schrift kreeg een brede plaats in de prediking, de catechese en het pastoraat van de kerk én het geloof in Hem waardoor een zondaar rechtvaardig wordt voor God. Een vrucht van de Reformatie was ook dat de gemeente weer ging zingen en bovendien werd opgeroepen tot een heilig leven waarvoor ook concrete handvaten werden gegeven. God gaf veel in de dagen van de Reformatie en we mogen er nog steeds onze winst mee doen.

Er is dus echt wat te gedenken rond 31 oktober 2017. “k Zal gedenken hoe voor dezen ons de HEERE heeft gunst bewezen”, zongen we zojuist. Dat gedenken zullen we vandaag hebben te betrachten op een paar

Ds. C.J. Droger

manieren. Het zal een gedenken zijn in dankbaarheid, verwondering, ootmoed en blijdschap.

In dankbaarheid, omdat de HEERE zoveel goede gaven aan Zijn kerk schonk in de tijd van de Reformatie. Hoe verworden en verwelkt was ze geworden. Hoeveel misstanden waren er niet onder de geestelijkheid en het gewone volk wist ervan en leed eronder. Dat gewone volk kwijnde ook onder armoede, ernstige ziekten en andere maatschappelijke problemen. En in plaats bij de kerk mededogen te vinden, werd er vaak meedogenloos gepreekt over hel en verdoemenis en werd zo de laatste moed die mensen misschien nog hadden de grond in gestampt. Ze werden afhankelijk gehouden van het instituut kerk en ze wisten nooit of ze het goed deden en of het goed zou komen. Wat heeft God in die situatie een rijke zegen gegeven. We kunnen er alleen maar met grote dankbaarheid op terugzien.

Bij die dankbaarheid mag zich verwondering voegen. Zeker, het pure van de theologie van de reformatoren is de eeuwen door niet altijd zuiver bewaard gebleven. Er is veel aan geslipt, veel vanaf gevijld. Maar door de eeuwen heen heeft de HEERE ervoor gezorgd dat er mensen bij Zijn Woord bleven leven en die hun geestelijk leven verklaard en vertolkt vonden in bijv. de Heidelbergse Catechismus. Het reformatorisch erfgoed is door de eeuwen heen een aangevochten erfgoed geweest en dat is zij nog. Ook vandaag staat zij weer op het spel, ook in onze gereformeerde gezindte,

gezien de discussies over ambt en vrouw, schepping en evolutie, homoseksualiteit etc. En toch, ondanks alle pogingen om het zuivere water van de reformatorische leer te vermengen met wat anders, heeft de HEE-RE ervoor gezorgd dat de zuivere vertolking van Zijn Woord bewaard gebleven is tot op heden. Daarbij past een diepe verwondering.

We gedenken 500 jaar Reformatie vandaag ook met een diepe verootmoediging. We zijn hier als broeders en zusters bij elkaar die zich van harte verbonden weten aan het Woord van God en aan de gereformeerde belijdenisgeschriften. En toch behoren we tot minstens vier verschillende kerkverbanden en trekken we 's zondags en doordeweeks kerkelijk gescheiden op. En als we avondmaal vieren, is dat aan gescheiden avondmaalstafels. Dat brengt een stuk verdriet met zich mee op een dag als deze en dat maakt ons klein voor het aangezicht van de HEERE. We hebben elkaar in de kerk van de Reformatie helaas niet weten vast te houden. Jaren geleden waren we in Nederland al tien keer gereformeerd en intussen is het getal tien uitgegroeid tot een veelvoud. Wie zou niet wenen?

En toch is er vandaag ook blijdschap. Blijdschap dat we als leden van vier verschillende mannenbonden in gezamenlijkheid de Reformatie mogen gedenken. Toen het bestuur van de mannenbond van de Chr. Geref. Kerken aan de besturen van de andere bonden het voorstel deed om een gezamenlijke herdenking van de Reformatie te houden, was er vanaf het begin een hartelijke bereidheid om dat te gaan doen. De voorbereidingen zijn in een zeer goede sfeer verlopen en het is echt een grote vreugde om elkaar vandaag op deze plaats te ontmoeten. Het is een zegen van de HEERE die we te midden van allerlei kerkelijke en

maatschappelijke zorgen als een bijzonder geschenk uit Zijn hand mogen ontvangen.

We hopen vandaag in een tweetal lezingen stil te staan bij wat we de kern van de Reformatie kunnen noemen. Prof. dr. A. de Reuver zal ons inleiden in het onderwerp 'Luther en de rechtvaardiging' en dr. P.C. Hoek zal tot ons spreken over het onderwerp 'Calvijn en de heiliging'. Daarmee hebben we de kern van de theologie van de Reformatie te pakken en ik hoop dat wat we zullen horen heilzaam en zegenrijk voor ons allen zal zijn.

Veel heeft de HEERE aan de kerk van de Reformatie geschonken en veel heeft Hij aan de kerken die in die traditie willen staan gelaten. Waar komt het nu op? Op wat Christus in Openbaring 3:11b zegt. Hij zegt daar: 'Houd dat u hebt, opdat niemand uw kroon neemt'. Zeker, dat zijn allereerst woorden van Christus aan het adres van de voorganger en van de christelijke gemeente van Filadelfia. Tegelijk zijn het Zijn woorden aan het adres van de voorgangers en de kerken van alle eeuwen. Dus ook aan ons adres.

Wat moeten de gemeenteleden in Filadelfia vasthouden? In de brief aan hen geeft Christus allereerst aan wat ze van Hem ontvangen hebben. Hij heeft aan hen Zijn Woord gegeven en dat Woord hebben zij bewaard. Hij heeft ook gegeven dat Hij alles voor hen is geworden en daar schamen de gemeenteleden zich allerminst voor. Ja, ze mogen het Woord van de HEERE doorgeven aan de wereld om hen heen en dat brengt zegen met zich mee, want Christus geeft een geopende deur, zodat Joden en heidenen tot het geloof in Christus komen en toegevoegd worden aan Zijn gemeente. Dat is wat de gemeente door Gods genade mag hebben. En dáárvan zegt Christus:

Houd dat u hebt! Houd Mijn Woord vast en leef daaruit. Belijd Mijn Naam in de gemeente en daarbuiten. Geef Mijn Woord door aan de wereld om u heen, opdat het ook daar tot zegen zal zijn. En dan maakt het niet uit hoe groot de gemeente is, want ook al hebt u kleine kracht, dat staat Mij niet in de weg om Mijn werk in Filadelfia te doen’.

Hier ging het om in de gemeente van Filadelfia. Hier ging het ook om in de kerk van de Reformatie. En hier zal het ook vandaag om gaan. Om dit heilzaam conservatisme. Laten ook wij houden wat we hebben, broeders en zusters. Laten wij dit vasthouden. Het Woord van God en de zuivere, duidelijke, concrete en eerlijke verkondiging ervan. Laat ook vandaag Christus centraal staan in de verkondiging en in de regering van de kerk. En laten we in een wereld die wankelt ten dode en verscheurd wordt door chaos, geweld en nood wijzen op die ene Naam onder de hemel door Wie we zalig moeten én ook heerlijk kunnen worden. Ook vandaag zal de verkondiging van Christus, net zoals in de tijd van de Reformatie, tot zegen zijn.

En op die manier zal er een kroon wachten. Laten we uit onze handen glimpen wat wezenlijk is, dan zal de kroon ons ontnomen worden. Maar wie leeft bij de Schriften, schuilend achter het bloed van Christus, wacht een kroon. Paulus heeft het over die kroon, die krans in zijn tweede brief aan Timotheüs. Hij wist wat hem wachtte. En Wie hem wachtte. Hij keek uit naar de kroon der rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter aan hem geven zou in de dag van Zijn wederkomst. ‘Maar die kroon zal ik niet alleen krijgen’, schrijft Paulus aan Timotheüs. ‘Die kroon is er ook voor allen die Zijn verschijning hebben liefgehad’.

Zegt u het maar, geliefde broeders en zusters, hebt u de verschijning van Jezus Christus lief? Dan wacht er straks een kroon op u. Nee, dan wacht Christus Zelf op u om u die kroon uit genade te geven. En op weg daar naar toe zullen we bewaren wat Hij ons gaf.

Toen Calvijn op zijn sterfbed lag, zei Hij: ‘Het is mij genoeg dat ik in Christus leef en sterf, die de Zijnen in leven en sterven een gewin is’. Hij had Gods Woord mogen bewaren en de Naam van Christus niet verloochend. En hij zag uit naar de kroon der rechtvaardigheid. Zien wij daar ook naar uit? Amen.

C.J. Droger

(Openingswoord Bondsdag 2017)

Bijbelstudie

De vierde boetpsalm - Psalm 51

Ds. H. van der Ham

In deze psalm gaat het over berouw en bekering. Die zaken staan heel centraal in de Schrift. Zonder hen kunnen wij niet eens een christen zijn. Bekering is zowel het begin van het christenleven als de voortgang ervan - een dagelijkse bekering is ook nodig.

De opbouw van de psalm:

- Vers 1 - 2 inleiding
- Vers 3 - 4 gebed om vergeving
- Vers 5 - 8 zonde-belijdenis
- Vers 9 - 14 gebed om zonde-vergeving
- Vers 15 - 19 belofte God te loven
- Vers 20 - 21 gebed om het herstel van de stadsmuren

Vers 1 - 2. Beleden wordt dat God de Heilige Geest David na zijn verschrikkelijke zonden met Bathséba tot deze boetpsalm heeft gebracht.

Vers 3 - 4. “Wees mij genadig, o God.” Dit is een roep om ontferming! Het smeekgebed om ontferming en genade beheerst de hele psalm. Bij God is goedertierenheid en barmhartigheid in Christus - zó is God. Dáár pleit de dichter op (vers 3). David vlucht niet van God vandaan, maar juist naar Hem toe! David heeft heel veel schuld, maar hij zoekt het toch bij de Heere en... kan bij Hem terecht.

Voor zijn misdrijf worden hier verschillende Hebreeuwse woorden gebruikt:

- overtreding - opstaan tegen Iemand; afvallen van Hem.
- ongerechtigheid - innerlijke boosheid, verdorvenheid, verkeerdheid.

- zonde - Gods doel missen; wij beantwoorden niet aan onze bestemming.

De verschillende woorden worden hier bijna als synoniem gebruikt. Het zijn woorden die spreken van zonde tegen God bedreven. Ook voor het uitdelgen van de zonde worden verschillende Hebreeuwse woorden gebruikt;

in vers drie: uitdelgen, uitwissen (ook in vers elf).

In vers vier: wassen; en parallel daaraan: reinigen (ook in vers negen).

In al deze werkwoorden is “zonde” iets dat de mens verontreinigt. “Vergeven” van de zonde heeft dan de werking van wassen en reinigen. De Heilige Geest overtuigt David! Hij smeekt dat de Heere zijn zonde wegneemt. Dat kan alleen om Christus’ wil. Hij heeft onze zonden in Zijn lichaam gedragen op het kruishout. Hij is Borg. Hij wilde in onze plaats staan. Hij werd veroordeeld, opdat wij (schuldigen) vrijgesproken worden. Hij stierf een heel pijnlijke dood, opdat wij het eeuwige leven zouden ontvangen. Er is vrede met God door onze Heere Jezus Christus.

Vers 5 - 6. “Want ik ken mijn overtredingen en mijn zonde is steeds voor mij.”

Als u bidt om vergeving, dan erkent u dat u gezondigd hebt. Dat lijkt vanzelfsprekend. Bij het gebed om vergeving hoeft dan ook niet altijd eerst de zonde uitdrukkelijk beleden te worden. Dat gebeurt meestal ook niet. Hier wordt wel de zonde nadrukkelijk erkend: “Ik ken mijn overtredingen.”

In vers vijf zegt David wat de zonde voor hemzelf betekent en in vers zes wat de zonde betekent voor zijn verhouding tot God.

Hij zegt dat hij zich zijn zonde steeds bewust is; zijn misdrijf staat hem steeds voor ogen. Dat bepaalt nu heel zijn leven. Hij kan daar zó niet mee verder leven. David eigent zijn zonde! Hij belijdt: “Mijn overtreding, mijn... mijn...” Dat is een teken van echt berouw; dan veroordelen we onszelf radicaal. En in vers zes zegt hij dat zijn verhouding tot God er diep door geschonden is - door zijn zonde. Beide verzen samen, vers vijf en zes, maken duidelijk dat David zijn misdrijf diep ernstig opneemt.

Vers 6a - “Tegen U, U alleen heb ik gezondigd” wil niet zeggen dat hij alleen tegen God gezondigd heeft en niet tegen mensen. Maar beslissend is, dat hij volledig tegen God in is gegaan. Wie is David voor Gods majesteit en heiligheid? Hij heeft gedaan wat kwaad is in Gods oog. Dat sluit mede in, dat hij ook tegen mensen gezondigd heeft. David erkende en beleed: “Ik heb gezondigd tegen de Heere.” 2 Samuël 12:13. Dat was een korte belijdenis, maar oprecht. Davids erkenning heeft betrekking op een concrete daad, een grove overtreding. Dat misdrijf staat hem voor ogen en hij smeekt dat de Heere hem vergeeft.

Vers 6c - “opdat Gij rechtvaardig zijt in Uw spreken en rein zijt in Uw richten.” David erkent dat de Heere God alle recht heeft hem te straffen; dat is verdiend. Hij voelt de veroordeling in zijn hart. Dat is al een straf. De Heere kan ook op andere manieren straffen. David buigt daaronder.

God de Heilige Geest wekt berouw. Dan gaan we de alle zonde haten en vlieden! Dat is de proef op de som. Want je kunt natuurlijk als kerkmens over de zonde praten en je kunt jezelf daarbij insluiten. Maar of u echt de smart over de zonde beleeft, zal daarin blijken dat u de zonde haat en vliedt; dat u ze laat en dat u ze bestrijdt. Kan dat

van u gezegd worden? Daarvoor moeten wij bidden om de genade van de Heilige Geest.

Vers 7 - “Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren.” Dit is een motief bij Davids bidden. David gaat terug van zijn geboorte naar zijn ontvangenis. Hij was - van het allereerste begin af aan - nooit zonder zonde. De tekstwoorden zien op Davids geestelijke situatie al in de baarmoeder.

Vers 8 - “Zie, Gij hebt lust tot waarheid in het binnenste.” De Heere heeft geen lust tot offeranden en brandoffers (vers 18), maar lust tot waarheid. Tegenover de diepte van de zonde staat Gods eis dat in het diepste van de mens waarheid zal heersen, opdat God hem daar zijn wijsheid kan bekendmaken.

Vers 9 - 14. De bede om vergeving, waar de psalm mee begint wordt nu ontvouwd. Boven vers drie en vier uit bidt David niet slechts om wegneming van de zonde, maar ook om verandering en vernieuwing van de hele mens! “Ontzondig mij met hysop...” Hysop is een kruid dat een reinigende werking heeft. Hij bidt niet alleen om reiniging, maar voegt erbij wat daardoor bewerkt zal worden: “en ik zal rein zijn.” Sneeuw - prachtig! Al die zwarte grond helemaal bedekt.

Vers 10 ontvouwt de positieve zijde. Het is een bede om vernieuwde levensvreugde. Dat was David kwijt. Hij bidt dat hij weer in Gods gunst, liefde en nabijheid mag delen. God heelt. God vergeeft en de gevolgen vindt u hier.

Vers 11 loopt parallel aan vers 9. En de verzen 12 - 14 lopen parallel aan vers 10.

In vers 11 smeekt David dat de Heere zijn zonden uitdelgt. Hij bidt dat God zijn zonden toch niet aanziet. In de verzen 12 - 14 komt de positieve zijde aan de orde. David bidt dat de Heere hem met de vergeving

een nieuw leven schenkt. De verzen 12 - 14 horen duidelijk bij elkaar.

Met verschillende woorden en uitdrukkingen wordt hetzelfde gevraagd. Met deze verzen bedoelt David meer dan slechts uitdaging van zijn zonde: "Schepp mij een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mij een vaste geest." Hij vraagt om vernieuwing van de hele mens.

Het hart en de geest vormen het centrum van de hele persoon. David vraagt om een soort nieuwe schepping. Zijn gebruik van het woord "scheppen" is in dit verband opvallend.

Het woord "scheppen" wordt in het Hebreeuws uitsluitend van God gebruikt (Genesis 1). Het betekent: van de grond af opnieuw creëren. Dat is echt Gods werk. Hij bidt om een rein hart en een vaste geest - een geest die vast gefundeerd is. Hoe dat kan? Dat vinden we in vers 13. De verbondenheid met God mag niet verstoord worden! "Neem Uw Heilige Geest niet van mij."

Vers 13 - "Verwerp mij niet van Uw aangezicht." De Heere doet Zijn aangezicht lichten over de Zijnen - Gods vriendelijk aangezicht.

David bidt om de Heilige Geest. Laten wij die heiligheid niet schenden.

Vers 14 spreekt van het nieuwe leven.

Vers 15 - 19. Bij God is vergeving. David zal vrolijk roemen; hij kan er niet van zwijgen. "Heere, open mijn lippen." - De bevrijding van schuld opent zijn lippen, zodat hij God groot maakt. David belooft niet slechts God groot te maken, hij wil ook zondaren op de juiste weg helpen (vers 15). David is zelf zondaar en smeekt om genade. Hij ontvangt vergeving en kan nu anderen helpen. "Zondaars zullen zich tot U bekeren." (vers 15b). Hier vinden we veel onderwijs in deze psalm; dat was bijvoorbeeld ook in psalm 32:6-10.

Het offer dat God waardeert, is een verbroken en verslagen hart (Jes. 57:15. Jes. 66:2).

De zondige opstand tegen God moet gebroken worden; de misdadige handeling. God wil en werkt een oprechte verootmoediging en schuldbelijdenis - een verbroken hart.

Vers 20 - 21. Deze verzen zijn een aanvulling. De dichter bidt dat God de muren van Jeruzalem wil bouwen; dat geeft een stuk bescherming.

Gespreksvragen

1. Vindt u het belangrijk te weten of de dichter wel of niet ziek was?
2. De NBV vertaalt: "Straf mij niet in Uw woede." Mogen wij dat zeggen "woede"? Is daar grond voor?
3. "O Heere, straf mij niet in Uw toorn, en kastijd mij niet in Uw grimmigheid!" Kunt u zich voorstellen, dat mensen zeggen: Dit is niet meer van onze tijd? Stoot het niet af, zo'n begin?
4. De toorn van God - is dit nog een realiteit? Hoe krijgen wij daar feeling voor?
5. Is zelfonderzoek voluit Bijbels? Ziet u de zin ervan, en de zegen ervan?
6. Kunt u weten of de Heere uw gebed verhoort?
7. Waarom gebruikt de dichter steeds de naam HEERE (Jahwe)?
8. Het voornaamste doel van het leven is toch: God loven?! Wat betekent dat concreet voor u?

We hebben in het derde artikel gezien hoe Paulus in 2 Cor. 11 en 12 zich op ironische wijze meet met zijn tegenstanders in Corinthe. Die pseudo-apostelen werden al te welwillend door de Corinthiërs aangehoord. Dat waren nog eens mannen. Daar moest je wel tegenop zien. Ook Paulus zou kunnen roemen in zijn extatische ervaringen, maar dat laat hij graag aan 'de concurrentie' over. In plaats daarvan somt Paulus zijn zwakheden op. Daarbij komt de doorn in zijn vlees ter sprake. Die doorn heeft een bepaalde bedoeling, het verhinderen van zelfverheffing (2 Cor. 12:7).

Genade in lijden en zwakheid

Wij zouden zeggen dat het van Paulus niet zo tactisch is om op deze wijze zijn tegenstanders te lijf te gaan. Hij toont niet keihard aan dat hij ze in geestelijke ervaringen overtreft. Integendeel, Paulus wijst op Gods genade die hij ervaren heeft en nog steeds beleeft in lijden en zwakheid. Is dat nou geen zwakgebod, als je apostolisch gezag op het spel staat? De tegenstanders zouden toch juist onder de indruk zijn gekomen als Paulus kon zeggen: Ik heb gebeden en de doorn uit mijn vlees is weg! Paulus wijst op de hulp van de Heere bij zijn eigen blijvende zwakheid. Die genade is met name de kracht van de Opgestane, Die in Gods macht leeft (zie 2 Cor. 13:4). Door deze verbondenheid met Christus ziet Paulus zich in staat gesteld om te arbeiden. Alleen zó vermag hij alle dingen (Filip. 4:13), door Christus die hem kracht geeft. In 2 Cor. 12 vers 9b klinkt het begrip 'wonen' door. Dat roept associaties op met het wonen van de heerlijkheid van God in Zijn huis. Genade

manifesteert zich niet zozeer in machtige redevoeringen en enorm indrukwekkende genezingswonderen, maar in het verdragen en doorstaan van moeilijke omstandigheden. De dienaar van God in het evangelie draagt die geweldige schat '... in aarden kruiken, opdat de allesovertreffende kracht van God zou zijn en niet uit ons.' (2 Cor. 4:7b). Zo'n dienaar weet zich als aarden vat in zijn fragiele bestaan omvatten door de kracht van God, dat wil zeggen door de genade van God (2 Cor. 6:7m). Alleen zo is hij voldoende toegerust voor de strijd.

Nederigheid

Paulus en de Corinthiërs blijken geheel verschillende voorstellingen te hebben van het wezen van een apostel en van het leven als christen. Men oefent op allerlei manier kritiek op Paulus en zijn dienst. Ze verlangen naar een imponerende leidersfiguur. Iemand waarmee ze voor de dag kunnen komen. Een kerel die indruk maakt binnen de gemeente en bij de buitenwacht. Dan zou je eens zien hoe de gemeente daar wel bij vaart, zo denken ze. Paulus straalt die grootheid niet uit. Eigenlijk is hij maar beklagenswaardig en beslist niet de ideale leider in hun ogen. Een apostel die vervolgd en mishandeld wordt en daar ook nog over spreekt en schrijft alsof het allemaal gewoon is! Die gewezen Farizeeër die nu allerlei ontberingen lijdt, is in Corinthe niet in tel. Zo laat hij toch zien, dat hij onmogelijk een gevolmachtigde van de verhoogde Heere kan zijn. Men legt graag andere maatstaven aan. Paulus zou veel meer moeten lijken op de boden van God, waarvan hun filosofen spreken. Die filosofen hadden aanzien door

woord en daad, in heel hun optreden en verschijning. Ze werden beschouwd als een koning en heer die deel heeft aan de heerschappij van de goden. Zo'n man weet van optreden, is moedig en imponeert mensen. Die stellen ten minste echt wat voor!

Het kernprobleem

Hun theologie is er een van roem en glorie. Paulus vertegenwoordigt de theologie van Gods genade door het kruis. Daar wil een mens van nature niets van weten. Paulus spreekt in 2 Corinthe heel veel over zijn lijden. Paulus heeft mogen leren dat menselijke zwakheid en Gods kracht niet in tegenstelling tot elkaar staan. Ze horen juist bij elkaar en bepalen elkaar wederzijds. De grote schat van het evangelie is door God juist in een onaanzienlijk en in zichzelf krachteloos mens gelegd, zo breekbaar en broos als aardewerk. De kracht die van het evangelie uitgaat, stamt dan ook niet uit de mens die als boodschapper optreedt, maar komt van God (2 Cor. 4:7). Daarom hoeft Paulus zijn zwakheid niet te verdoezelen. Hij roemt niet zijn bruikbaarheid en kwaliteiten. Die menselijke zwakheid is juist voorwaarde voor het goddelijke werken. De apostel Paulus streeft dan ook niet naar roem, glorie, aanzien en sterkte in zichzelf. Neen, dat is geen ziekelijke zelfkwellling. Maar hij mag weten als hij zwak is in zichzelf, dan is hij sterk in Christus door Gods genade (2 Cor. 12:9ev en vergelijk 2 Cor. 3:5 en 6). Door Gods genade weet Paulus zich, evenals de oudtestamentische profeten, bekwaam gemaakt. Hij kan en mag nu optreden als dienaar van het nieuwe verbond. Als Paulus roemt in zijn zwakheden moet men dat nooit loskoppelen van 2 Corinthe 12 vers 10 'om Christus' wil'. Het hele leven en lijden van de apostel is met alle vezels verbonden aan zijn dienst voor Christus. De Corinthiërs willen een bewijs van Paulus' apostelschap, ze dwingen hem

daartoe (2 Cor. 12:11m). Het eerste bewijs daarvan dat Paulus noemt in 2 Corinthe 12 vers 12 is 'in al mijn volharding' en pas daarna tekenen, wonderen en krachten. Die volharding, dat verdragen van moeite en tegenslagen is het bewijs dat Christus in Paulus spreekt (2 Cor. 13:3). Ook elders wijst Paulus op die volharding (2 Cor. 1:6; 2 Cor. 6:4 en Rom. 2:7 en Rom. 5:3 en 4).

Verbondenheid met Christus

Paulus is apostel van Jezus Christus, dat is beslissend en alles bepalend. Als gezondene van Hem is hij zeer nauw met Jezus verbonden. Zijn hele bestaan is verweven met de lijdensgeschiedenis van Jezus. Paulus draagt dan ook het sterven van Jezus altijd met zich (2 Cor. 4:10). Het wezen van die gemeenschap is niet heersen, maar ligt juist in het lijden. Moeite en verdrukking is geen vermindering of verhinderend voor het apostolaat, maar juist kenmerk voor het echte apostelschap. Daarvan legt hij vrijmoedig getuigenis af in 2 Corinthe 11 vers 23e.v.v. Christus heeft geleden, dan moet zijn bode het ook! De apostel kan dit alles verdragen door zijn toebehoren aan Christus. Hij draagt niet alleen 'het sterven van de Heere Jezus in het lichaam mee'. Het leidt tot een doel 'opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt.' (2 Cor. 4:10; vgl. daarbij 2 Cor. 13:4). Christus' opstandingskracht werkt in Paulus' leven door. Dan ontsluiten zich de perspectieven van het slotgedeelte van 2 Corinthe 4, de eeuwige heerlijkheid die in het verschiet ligt (vgl. ook 2 Cor. 3:18). Vanwege deze verbondenheid met Christus wijst Paulus alle bezwaren tegen zijn apostelschap af. Hij handelt in geen geval eigenmachtig of met verkeerde bedoelingen (2 Cor. 2:17) en weet zich tegenover God verantwoording schuldig. Hij wordt in zijn dienstwerk gedreven door de liefde (2 Cor. 5:14), dat is het edelste motief. In deze

hartelijke verbondenheid met Christus ziet de apostel zijn bijzondere volmacht (2 Cor. 10:8 en 13:10). Hij is in zekere zin de mond Gods (2 Cor. 5:20).

Met deze boodschap staat of valt alles. In 2 Corinthe 2 vers 15e.v.v. gaat de apostel in beeldspraak in op de boodschap en het effect ervan. Hij spreekt niet zijn eigen woord. Het is een gezaghebbend woord dat ook scheiding maakt. Daarbij valt te verwijzen naar de woorden van Simeon (Luc. 2 vers 34. Paulus ziet zich als prediker geïdentificeerd met het Woord van het kruis dat hij brengt. Daarin gaat het nooit om machtsdenken of prestige vragen, maar in zijn apostolaat gaat het om Christus en het welzijn van Zijn gemeente. Wie Christus' apostel ter discussie stelt, raakt daarmee het fundament van de gemeente. Het gaat dan immers om de boodschap van Gods genade in Christus Jezus. De getrouwe verkondiging van kruis en opstanding is essentieel, existentieel en kenmerkend in dat dienstwerk. Een breuk met de apostel en de apostolische boodschap is een breuk met Christus en derhalve verzet tegen God. Paulus weet zich voluit Zijn bode. Hem verwerpen is in feite kiezen voor een andere Jezus en een ander evangelie (2 Cor. 11:4). Voor het evangelie van genade heeft Paulus alles op het spel gezet (2 Cor. 6:1-10).

Gespreksvragen

1. Hoe zou het komen dat in de brieven van Paulus het apostelschap en zijn persoonlijk leven zo nauw met elkaar verweven zijn?
2. Benoem belangrijke accenten rond charis in Efeze 3:2-11, met name de verzen 7 en 8.
3. Bespreek naar aanleiding van 2 Cor. 2:15/16 de aard van de evangelieverkondiging nu.
4. Lees in onze Nederlandse Geloofsbelijdenis artikel 17. Hoe ziet u in dit artikel verbanden met charis /genade van God? Betrek daarbij ook de Heidelberger Catechismus, Vraag en antwoord 19.
5. Calvijn stelt (Commentaar 2 Cor. 4:18): 'het geloof wordt dan ook genoemd een aanschouwen der onzienlijke dingen.' Wat betekent dat voor ons A.D. 2017?
6. Deelt u de uitspraak van A. Schlatter in diens Die Theologie der Apostel, dat apostelschap, christologie en ecclesiologie onafscheidelijk verbonden zijn? Zo ja waarom, zo neen, waarom niet?

Nieuws uit Veenendaal

A. Kok

Broeders (en zusters), we mogen terugzien op een mooie, bijzondere Bondsdag. Een gezamenlijke Bondsdag met vier mannenbonden. We mochten deze dag ontvangen uit de Hand van de Heere. De Oude Kerk in Putten was heel goed gevuld. Een kerk met een bijzondere geschiedenis. Vanuit deze kerk werden op 2 oktober 1944 meer dan zeshonderd mannen weggevoerd naar Duitsland. Ongeveer zeshonderd mannen keerden niet meer terug. Ds. L. Kievit deed in augustus 1945 intrede in Putten met de woorden: "Om alle treurigen te troosten" Jes. 61 vers 2B. Uw secretaris is in Putten geboren en opgegroeid. De gebeurtenissen van oktober 1944 zijn ook mijn familie niet voorbijgegaan.

De herdenking van "500 jaar Reformatie" mocht herdacht worden. De beide sprekers, prof. dr. A de Reuver en dr. P.C. Hoek, gaven ons rijke lessen mee vanuit het denken van Luther en Calvijn. Indrukwekkend het samen zingen tot eer van God. Het was goed om zo bij elkaar te zijn. Dank aan de regelingscommissie voor de goede organisatie. Bovenal: alleen God de eer!

Nu mogen we ons weer voorbereiden op Advent en Kerst. Jezus Christus is in de wereld gekomen om zondaren zalig te maken! Stille verwondering! Wie ben ik, dat U voor mij deze weg van diepe vernedering hebt willen gaan. Zo geeft Kerst hoop! Zien wij met groot verlangen uit naar Zijn Tweede Komst? Dat geeft hoop temidden van een hopeloze wereld.

Wij wensen u allen gezegende Kerstdagen en een goede Jaarwisseling toe.

Een hartelijke groet, namens het bestuur
A. Kok (secretaris)

Even aandacht voor:

- Besturenmiddag zaterdag 17 maart 2018 in de Chr.Geref. Adventkerk te Baarn. Aanvang 14 uur.
- Uiterste inleverdatum kopij voor De Saamwerker nummer 1-2018: zaterdag 13 januari 2018.

Voor alle data geldt D.V.

Het was zaterdag 28 oktober een historische dag voor vier mannenbonden. De Bond van Mannenverenigingen van de Gereformeerde Gemeenten, de Christelijke Gereformeerde Mannenbond, de Hervormde Mannenbond, en de Hersteld Hervormde Mannenbond hielden voor het eerst een gezamenlijke bondsdag.

De besturen van de vier mannenbonden zaten broederlijk naast elkaar voorin in de Oude Kerk te Putten. De sprekers waren afkomstig uit de vier kerkverbanden evenals de bezoekers. Het aantal van 850 belangstellenden was om en nabij een verdubbeling van het aantal bezoekers van de bondsdag van de Hervormde Mannenbond die normaliter omstreeks deze tijd in Putten gehouden wordt.

Ds. C. J. Droger, voorzitter van de Christelijke Gereformeerde Mannenbond, was dagvoorzitter. De gezamenlijke Bondsdag was een initiatief van deze bond. De sluiting van de morgenvergadering vond plaats door ds. G. J. Post, tweede voorzitter van deze mannenbond. De middagvergadering werd geopend door ds. E. Bakker, voorzitter van de mannenbond van de Gereformeerde Gemeenten. De sluiting was in handen van ds. J. H. Lammers, voorzitter van de Hervormde Mannenbond.

Luther én Calvijn

De Bondsdag stond geheel in het teken van 500 jaar Reformatie. In de brief aan koning Willem-Alexander werd gerefereerd aan de lutherse wortels van diens voorgeslacht. Opvallend was de aandacht voor Calvijn naast die voor Luther.

In zijn openingswoord noemde ds. Droger –die het bijzonder vond om op deze historische kansel te staan– vier elementen voor het herdenken van vijfhonderd jaar Reformatie. Na de dankbaarheid om Gods goede gaven kwam het op de verwondering over het blijven bij Gods Woord. Hij waarschuwde: „Het reformatorisch erfgoed is aangevochten, ook nu, gezien de scherpe discussies die spelen.”

Als derde noemde hij “verootmoediging”. “Het is verdrietig dat deze vier kerkverbanden gescheiden optrekken. We hebben elkaar in de kerken van de Reformatie niet weten vast te houden. Wie zou niet weten?” Ten slotte noemde hij blijdschap om de gezamenlijke bondsdag. „Er is direct positief gereageerd op ons voorstel en we hebben in een goede sfeer samengewerkt. Dat is een bijzonder geschenk van de Heere.”

Ds. Droger zei, met een verwijzing naar Openbaring 3:11: “Houd dat gij hebt. Dat behouden geldt het Woord van God, het leven uit dat Woord, het belijden van Gods Naam en het centraal stellen van Christus.” Bij dit houden gaat het volgens de predikant om een “heilzaam conservatisme”.

Lange nacht

Ds. Bakker sprak aan het begin van het middagedeelte enkele woorden over Romeinen 1:17, de tekst die voor Luther van beslissende betekenis is geweest: “Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.” „Niet de aflat of de zelfkastijding hielp Luther, maar wel het werk van Christus. Christus werd in een lange nacht aan

Luther geopenbaard. Hij mocht het leven vinden door de dood heen. De Heere is er vrij in hoe diep Hij met een mens gaat, maar één ding blijft over: De rechtvaardige zal door het geloof leven. Als de zondaar alles inlevert, is daar het wonder van de rechtvaardiging.”

Daarover sprak prof. dr. A. de Reuver, emeritus hoogleraar vanwege de Gereformeerde Bond in de Protestantse Kerk in Nederland. In zijn toespraak “Luther en de rechtvaardiging” zei hij dat bij dit onderwerp Wet en Evangelie beide een rol spelen. “Wie voor de aanklacht van de Wet valt en door de knieën gaat, leert het bevrijdende wonder van het Evangelie echt waarderen. Alleen wie valt, vindt genade.”

Andere kant

Er is ook een andere kant, aldus prof. De Reuver. “Niemand komt volgens Luther tot het besef van de heilzame bedoeling van de Wet zolang ze van het Evangelie losgekoppeld blijft. Het is alleen het Evangelie dat uit de wet een tuchtmeester tot Christus maakt, zegt Luther. Naar zijn zienswijze gaat de zondekennis dus noodzakelijk vooraf aan de vergevingskennis, maar deze zondekennis ontspruit niet aan de Wet alleen maar aan Wet en Evangelie samen.”

Dr. Hoek, docent praktische theologie aan het Hersteld Hervormde Seminarium, sprak over “Calvin en de heiliging”. Calvin stelde, aldus dr. Hoek, dat Christus de eigenlijke Auteur is van de heiliging. “We delen erin in de mate waarin we met Christus verenigd zijn. In onszelf blijven we zondaren, ondanks het feit dat we hoe langer hoe meer vernieuwd worden. De verkorenen oefenen zich hun hele leven in boetvaardigheid en ze weten dat deze krijgsdienst geen einde vindt dan in de dood.”

Calvin zag drie kenmerkende begrippen in de levensheiliging, aldus dr. Hoek. “Een mens leert zelfverloochening, kruisdagen en het gericht zijn op het toekomstige leven. Het doel hiervan is niet het gering achten van het tijdelijke leven, maar het hoog achten van het eeuwige leven.”

(Overgenomen uit het RD)

**BOND VAN CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE MANNENVERENIGINGEN IN
NEDERLAND, HERVORMDE MANNENBOND, MANNENBOND VAN DE
GEREFORMEERDE GEMEENTEN, HERSTELD HERVORMDE MANNENBOND**

Secretaris: A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
Tel. 0318-529646
e-mail: akok@kliksafe.nl

Aan Zijne Majesteit Koning Willem Alexander,
Paleis Noordeinde,
Postbus 30412,
2500 GK 's Gravenhage.

Veenendaal/Putten, 28 oktober 2017.

Majesteit,

Vier Mannenbonden zijn vandaag bijeen in de Oude Kerk te Putten. We staan stil bij het thema "500 jaar Reformatie".

Tijdens deze Bondsdag willen wij de gevoelens van onze hartelijke betrokkenheid bij het Koninklijk Huis benadrukken.

We zijn dankbaar dat U Uw taak als Koning van ons land mag vervullen. Uw ambt is een taak en een roeping die niet met wijsheid kan worden verricht zonder dat daarbij de diepe afhankelijkheid wordt gevoeld van de almachtige God. Juist in deze periode van internationale spanningen, politieke onzekerheden en het aantreden van een nieuw kabinet wordt te meer beseft dat er geen grotere zekerheid is dan het Woord van de Heere God. Er is geen betere toekomst dan een biddend leven met Christus.

We weten dat er ook in Uw persoonlijk leven verdriet is gekomen door het overlijden van Uw schoonvader.

Vanuit een diepe geloofsovertuiging kozen Uw voorouders Graaf Willem van Nassau en zijn echtgenote Gravin Juliana van Stolberg voor de leer van de Reformatie. Zo werden zij een volgeling van de Duitse hervormer Maarten Luther uit Wittenberg. Luther sprak in zijn Kleine Catechismus de volgende woorden: "Es ist keine Obrigkeit ohne von Gott; wo aber Obrigkeit ist, die ist von Gott verordnet. Sie ist Gottes Dienerin".

Dat geeft in alle tijden zekerheid.

U mag zich verzekerd weten van ons voortdurend gebed, opdat U onder de rust en zegen van de Koning der koningen Uw ambt mag vervullen en ons land mag dienen.

Van harte wensen wij U wijsheid en Gods zegen toe, voor U persoonlijk, Uw Huis en familie.

Met gevoelens van de meeste hoogachting,
Namens de bovengenoemde Mannenbonden,

A. Kok, secretaris.

De kerk

BGD. Geloofsleer door dr. J.van Genderen en dr. W.H. Velema.

Hoofdstuk 14 van de BGD. De middelen der genade

Par.52: de Doop.

De instelling van de doop

Voor de instelling van de doop verwijzen we naar Matth.28:19. Christus geeft het zendingsbevel (gaat dan heen) dat tegelijk een doopbevel is: hen dopende in de naam van de drie-enige God. De dopeling wordt in betrekking tot en in gemeenschap met de drie-enige God gesteld en is op grond daarvan verplicht die naam te belijden en te verheerlijken (Bavinck). Denk daarbij aan het doopformulier: De Vader betuigt; de Zoon verzegelt en de Heilige Geest verzekert.

52.2: De doop als teken en zegel

Ook heeft de doop een zichtbaar element. De oudste vorm van dopen is door onderdompeling. Maar ook in de vroegchristelijke kerk kende men al de doop der besprenging (Didaché, ongeveer 125 na Chr.). Wel is het goed om niet maar een paar druppels te gebruiken. De doop is teken en zegen van de geestelijke reiniging door Christus, het ziet zowel op de reiniging van de schuld als op die van de smet der zonde (1 Kor.6:11). Een ander aspect is dat de doop verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid. Dat is de drie-enige God aanhangen, vertrouwen en liefhebben, daar wijst Matth.28:19 ook op: en leert hen onderhouden, alles wat Ik u bevolen heb.

52.3: Functie en effect van de doop

Bewerkt de doop iets of werk zij iets uit? Sommigen gaan er vanuit dat de doop op zichzelf heilswerking heeft (zo de R.K.). Bijbels gezien leren wij dat de doop vraagt om

Ds. A.K. Wallet

geloof. Zie Gal.3:26,27 en Kol.2:12. Soms wordt in het N.T wel het geloof genoemd zonder de doop te noemen (zie Rom.5:1; Ef.2:8).

De Ger. (reform) visie treffen we heel duidelijk in de werken van Calvijn aan. De doop is niet de afwassing van de zonden zelf, maar wat de Heere ons voorstelt en aanbiedt. Dan is de zaak inderdaad met het teken verbonden. Het teken zegt dat God ons dit alles wil schenken. De doop is zo tot versterking van het geloof.

52.4. Verschil van visie binnen de ger. gezindte

Denk aan de veronderstelde wedergeboorteleer van Abr. Kuyper. Men doopte en veronderstelde dat het kind al wedergebooren was. Echter in de doop wordt de belofte van het verbond verzegeld. Er is onderscheid tussen schenking van het geloof en het delen in het geloof. Er is verschil tussen aanbieden en ontvangen. Anderzijds dienen we ook te waken voor de stellingen van 1931 van de Ger.Gem. waarin onderscheid gemaakt wordt tussen de belofte van het heil (alleen voor de uitverkorenen) en de aanbidding van het heil (aan de kerk in haar geheel). Dit werkt de twijfel in de hand: Is de belofte wel voor mij?

52.5. De kinderdoop

1. Men zegt dat er in het N.T niet uitdrukkelijk melding gemaakt wordt van de kinderdoop.

De Dopersen beweren dat de kleine kinderen nog niet kunnen geloven en daarom niet mogen gedoopt worden. Zo ook de Baptisten omdat alleen de doop ontvangen

mag worden na beleden geloof zo ook de Pinksterbeweging. Het gaat om een persoonlijke beslissing en ervaring. Soms is er een direct verband tussen de verwerping van de kinderdoop en die van de erfzonde leer. Ook K. Barth verwierp de doop zelfs als sacrament, het was slechts een handeling van de gelovige mens.

2. De grond van de kinderdoop.

God richtte Zijn verbond op met de gelovigen en hun kinderen (Gen.17:7). Hij bevestigde het verbond (belofte en eis) met een teken en zegel. Men kan de kinderdoop niet verwerpen, als men de samenhang van besnijdenis en doop ziet. Denk aan Hand.2 (dezelfde uitspraak als bij Abraham) "Want u komt de belofte toe en uw kinderen". Het verbond der genade zowel in het O.T als die van het N.T is in wezen één. Er is in beide één Middelaar en hetzelfde heil. Men bedenke ook: als de kinderen van het O.T tot de gemeente behoorde, dan zou verwerping daarvan een vermindering voor de kinderen van de gemeente zijn in het N.T. Is dan de genade minder geworden? Denk ook aan 1 Kor.7:14, waar de kinderen rein worden verklaard.

Het geloof van de ouders, noch van de kinderen, noch van de kerk, noch van de (veronderstelde) wedergeboorte is de grond van de kinderdoop. Maar alleen het verbond van God.

Het in Christus geheiligd betekent: apart gezet door de belofte van het Evangelie en te behoren bij de chr.gemeente.

3. De voornaamste bezwaren tegen de kinderdoop.

1. Geen bevel in het N.T? De apostelen hebben gezinnen gedoopt. Er wordt gesproken over het heel het huis (Hand.16:15,33; 1 Kor.1:16). Het woord huis sluit de kinderen in. Jozua 24:16, ook bij Abraham. Heidenen die Jood werden, werden niet

alleen besneden maar ook gedoopt, ook de kleine kinderen.

2. Bezwaar van herdopers enz.: Het geloof moet voorafgaan aan de doop.

Bij de Dopersen enz. is de doop meer een teken van eigen geloof dan van de belofte van God.

De doop is echter een zaak die van God uitgaat. Gods belofte staat voorop. Als het onze daad wordt, zouden wij kunnen gaan twijfelen of ons geloof wel echt is. Gods woord is echt.

Denk bij teksten als Marcus 16:16 aan de zendingssituatie. Zo gebeurt dat nog op het zendingsveld.

Zowel bij de doop van kinderen als van volwassenen dient men gericht te zijn op de beloften van het Evangelie, waarvan de doop teken en zegel is.

52.6. Doop en belijdenis

Inplaats van het vormsel (voltooing van de doop) van de R.K heeft de Reformatie het belijdenisdoen ingesteld. Het jawoord bij de belijdenis is een antwoord op de doop en toegang vragen tot het H.A.

Vragen

1. Wat belooft de Vader, de Zoon en de Heilige Geest volgens het doopformulier? Als er eveneens in het doopformulier gezegd wordt dat het verbond in twee delen bestaat, wat wordt daarmee dan uitgedrukt?
2. In art 34 van de N.G.B. wordt de doop Gods merk en veldteken genoemd. Wat wordt daarmee bedoeld?
3. Weet u het verschil en overeenkomst over de doop tussen protestanten en Rome te benoemen?

Denk aan vraag 72 van de H. Cat. Denk ook aan art.34 van de Ned.Geloofsbelijdenis: Wat doet de dienaar en wat doet de Heere?

4. Hoe spreekt art.34 van de NGB over de overdoop?
5. Wordt bij de doop iets in het kind verzegeld of worden Gods beloften verzegeld? Zondag 26 van de H.C. Denk aan het woord toegezegd (beloofd) in antw. 69 van de H.C.
6. Mogen gedoopten pleiten op de beloften of zijn die alleen te gebruiken als wij weten uitverkoren of wedergeboren te zijn? Zijn de doopbeloften ook voor onbekeerde mensen? Op welke manier?
7. Aan het begin van het doopsformulier wordt gezegd dat: wij in zonden ontvangen en geboren zijn? Wat houdt dit in? Zouden niet veel bestrijders van de kinderdoop dit ontkennen?
8. Wat is de grond van de kinderdoop? Zie zondag 27, 74, van de H.C. Wanneer komen de kinderen in het verbond: bij de doop of bij de geboorte?
9. Hoe kunt u verdedigers van de kinderdoop weerleggen?
10. Wat heeft belijdenis van het geloof met de doop te maken?

Vragen staat vrij

Als lid van een MV zit ik met een vraag. Ik lees verschillende keren over orthodoxie. Soms komt het mij over als het einde van alle tegenspraak. Wat wil eigenlijk het orthodox zeggen? Ik las het enige malen i.v.m. de discussie over Schepping en evolutie. Zo werd het bv gebezigd n.a.v. de visie van prof. dr. G. van de Brink in zijn boek: 'En de aarde bracht voort' met als ondertitel: Christelijk geloof en evolutie. Zijn argumentatie wordt Orthodoxchristelijk genoemd. Is dat dan al een positieve beoordeling van het boek en zijn standpunt over de evolutie?

Antwoord: Het woord orthodox betekent letterlijk: rechte lofprijzing. Maar die lofprijzing kan geen eigen leven gaan leiden door maar te zeggen wat in de geest komt. Daar vandaan ook het woordje "rechte". En dat verwijst naar de juiste leer. Zo heeft het woord orthodoxie de betekenis gekregen van de 'rechte leer'. Zo werd het later gebruikt als reactie tegenover verkeerde meningen die als ketters beoordeeld moesten worden en dus niet orthodox waren. In de vorige eeuw sprak men in de toen nog Ned. Herv.Kerk over de middenorthodoxie. Men verstond daarmee een bepaald midden van de Herv.Kerk waar de aanklagende functie van de wet veronachtzaamd werd.

U noemt het boek van prof. dr. Van de Brink. Hij is een van de twee schrijvers van de Christelijke Dogmatiek (2012) waarin men dit boek inhoudelijk typeert als 'loyale orthodoxie' d.w.z. 'er is aansluiting bij de leertraditie der eeuwen maar tegelijk een streven naar een open houding jegens

Ds. A.K. Wallet

hen die op enig punt beweren het beter te weten'. Blz. 13.

We zullen begrijpen dat het woord orthodox een verbreding ondergaat naarmate er nieuwe dwalingen aan de orde zijn. Prof. Bakhuizen van de Brink schrijft in de Grote Winkler Prins dat de hoofdinhoud van de orthodoxie is: het belijden van de triniteit; de incarnatie en de twee-naturenleer van Christus; de leer van de erfzonde; de bijzondere genade en de verzoening.

In onze tijd gebruikt men meestal weer andere namen voor orthodoxie, zoals 'gereformeerd of reformatorisch' ook een betiteling als 'evangelisch' kan in een bepaalde context als kenmerk van orthodoxie gelden tegenover geesteloosheid en vrijzinnigheid.

De vraag is hoort evolutie bij orthodoxie? Men zegt wel eens: hoeveel haren kun je uit een paardenstaart trekken zodat er nog van een paardenstaart gesproken kan worden. Wat is nog rechtzinnig? Waarmee kunnen wij God loven? Wordt de eer van God vergroot als men spreekt over de mens die als voorvader een beest heeft en in ieder geval eenzelfde afstamming heeft als een aap?

Is men nog rechtzinnig als gesproken wordt van pré-Adamieten, duizenden jaren voor de Bijbelse Adam? Dus Adam en Eva waren niet het eerste mensenpaar. Is het rechtzinnig als men een staat der rechtheid ontkent, want Adam bracht al zonde en lijden met zich mee? Kan er dan nog van een directe zondeval gesproken worden zoals Gen.3 ons vermeld? Zo zijn er nogal wat vragen te stellen die het loven en prijzen en eren van God alleen maar minder maken.

Wie de Bijbelse Adam als eerste scheepsel van God ontkent, kan er (zoals de geschiedenis laat zien) ook langzamerhand toe komen de tweede Adam te ontkennen. Hier zijn essentiële zaken aan de orde. Het zal moeilijk zijn om hier nog van orthodoxie te spreken ook al wordt het zo wel aangeduid. Hier staat veel op het spel van wat in het belijden van de kerk verwoord wordt.

Ik moet denken aan een interview met dr. H. Kuitert aan het begin van zijn vervreemding van het chr. geloof. Dat begon ook met vraagtekens te zetten achter het paradijsgebeuren. Rik Valkenburg vroeg toen aan hem of dat ook consequenties had voor het belijden van Christus (opstanding enz.). Hij zei dat het in het geheel niet het geval was. Doch in zijn verdere ontwikkeling heeft hij het chr. geloof verloochend. Ongeveer een paar jaar voor zijn dood vroeg journalist Maarten Stolk in een interview met hem in het R.D. of het loslaten van Gen.1 tot 3 gevolgen had voor de verdere visie op het heil. Hij antwoordde dat als men één steen van het fundament loslaat gaat het hele gebouw wankelen en instorten.

Laten we ook nu opmerkzaam zijn in de zaken van Schepping en evolutie. Over orthodoxie als lofprijzing gesproken: Wat doen we nog met de tekst uit Gen. 1: en zie, het was zeer goed? Denk i.v.m. ons belijden aan: H.C.de zondagen 2-4. Aan art.14 van de NGB. Aan DL. 3,4. Par.1 enz. enz.

Wie een Bijbelse visie wil weten, leze het boek van dr. M.J. Paul: OORSPRONKELIJK, overwegingen bij schepping en evolutie (www.labarum.nl). Wie een beknoptere brochure wil lezen: "Ik geloof in God de Schepper van hemel en aarde". Dit is van de hand van Prof. dr F.G. Immink onder verantwoordelijkheid van het hoofdbestuur van de Ger.Bond in de PKN.

Ik zou alle kerkenraden willen aanraden deze brochure te geven aan hun jeugd vooral aan de studenten. Voor slechts 5,75 en bij meer brochures slechts 5,00 (incl. porto). Stort op NL25 INGB 0002 9370 21 t.n.v. Ger. Bond Apeldoorn.o.v.v. brochure 'Schepping'. A.K. Wallet

Boekbespreking

Uit liefde tot Zijn kudde *Handleiding voor ambtsdragers*

Ds. G.R. Procee

Uitg: De Banier

Prijs: €9,95

Tot opbouw van de kerkelijke gemeente is het huisbezoek van ouderlingen en het diaconaal huisbezoek van diakenen onmisbaar. Maar hoe moet je als ambtsdrager je daarop voorbereiden? En wat houdt het geestelijk leidinggeven precies in?

In dit boek biedt ds. G.R. Procee vanuit Gods Woord en de gereformeerde traditie een pastorale handreiking voor ambtsdragers. Zo komt ook de zelfdiscipline voor ambtsdragers ter sprake. Ook wordt er stilgestaan bij de vraag hoe zij het toepassende werk van God in harten van zondaren kunnen herkennen.

Uiteraard aanbevolen voor ambtsdragers onder ons, maar dit boekje is zeker ook de moeite waard om door velen gelezen te worden. Ds. Procee is predikant te Middelharnis.

A. Kok

Het genadeverbond

Vierde en laatste gedeelte

A. Kok

Genadeverbond en geloofsleven

Gods beloften gaan aan het geloof vooraf en zijn er de grondslag voor. De beloften zijn op het geloof gericht en het geloof richt zich op de beloften. Paulus zegt: Het geloof is uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God (Rom. 10: 14-17). Dat Woord is Gods beloftewoord en prediken is de bediening van de verzoening (2 Kor. 5:18). Dat is ook de prediking van het verbond. Zo is alles uit God. Zij, die de nieuwe gehoorzaamheid leren betrachten, de geloofsvrucht gaan dragen, leren dat die vrucht niet uit hen, maar uit God is (Hos. 14: 9).

Hij is de ware Levensboom, de Schenker en Onderhouder van het Leven. Wij vinden dit ook helder aangetoond door Jezus in de gelijkenis van de Wijnstok en de ranken. Deze gelijkenis spreekt van vruchtdragende ranken. De Heere Jezus maakt de toepassing zo: de gelovigen kunnen alleen vruchtdragen uit Hem. Ik ben de Wijnstok en gij de ranken: die in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen.

Persoonlijke toespitsing

Een eenvoudig lied zegt: Tel uw zegeningen één voor één en ge ziet Gods liefde dan door alles heen.

Het is broodnodig dat we dat eens doen. De dagelijkse zegeningen tellen. Wie geeft die? Maar zie daarbij de verbondszegeningen niet over het hoofd. Wat zegt het dat je gedoopt bent. Dat je verbondskind bent. Onderschat die zegeningen niet. Velen doen dat. Ze staan nooit stil bij Gods verbondsbeloften, betekend en verzegeld in de Doop.

Hoevelen met een gedoopt voorhoofd houden zich niet op met de rijkdom van Gods verbondsbeloften. God kwam eerst. God zegde ook u en jou Zijn verbondsweldaden toe. Hebt u Zijn roep verstaan? Mag ik het eens zo zeggen, het is een compleet pakket wat de drieënige God u aanbiedt. Ook de toeëigening door de Heilige Geest maakt deel uit van Zijn beloften. Is daar al een aanhangen en betrouwen, een liefhebben van deze God in uw en jouw leven? Een bekende psalm, al vroeg door kinderen geleerd en vaak bij de doop gezongen is hier een wegwijzer: Opent uwe mond, eist van Mij vrijmoedig, op Mijn trouwverbond; Al wat u ontbreekt, schenk Ik zo gij 't smeekt, mild en overvloedig. (Ps. 81: 12)

Je kunt Gods verbondstoezeggingen nooit te hoog inschatten. Er wordt wel gesproken van verbondsoverschatting. Daar wordt dan mee bedoeld leven in een valse gerustheid. Ik ben gedoopt dus zal het wel goed met me zijn. Het uiterlijk waterbad wordt dan al als inwendige reiniging gezien. Dan worden wedergeboorte en geloof verondersteld bij de doop.

De toegezegde verbondsweldaden roepen op om de belovende God te zoeken met heel ons hart!

De Heere vraagt niet naar veronderstellingen waarbij het hart koud blijft, maar Hij vraagt en schenkt een levend geloof.

*Mijn zoon, Mijn dochter: geef Mij uw hart!
Wie heeft lust de HEER' te vrezen,
't Allerhoogst en eeuwig goed?
God zal Zelf zijn Leidsman wezen;
leren hoe hij wand'len moet.*

Foto's Bondsdag

Overzicht van de mannenthemadagen in D.V. 2018

- **10 maart Woerden:** ds. G.R. Procee (Middelharnis) en ds. M. Messemaker (Nijkerk)
- **14 april Tholen:** ds. A.D. Fokkema (Kerkwerve) en ds. J.Th. Pronk (Sirjansland)
- **21 april 't Harde:** ds. H. Korving (Urk) en ds. W.J. Westland (Lelystad)
- **6 oktober Veenendaal:** ds. L. A. den Butter (Culemborg) en ds. M. Messemaker (Nijkerk)
- **10 november Ridderkerk:** ds. A.D. Fokkema (Kerkwerve) en ds. J. Th. Pronk (Sirjansland)

